

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 20

เรื่อง พายุเฮอริเคน / พายุไต้ฝุ่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

เด็กมีแรงจูงใจและทักษะในการดูแลตัวเองอย่างดี

มีการพัฒนาความสนใจและเชาว์ปัญญาที่พระเจ้าประทาน

เกิดความรู้ ทำให้เกิดประโยชน์และมีการประเมินผลที่ชัดเจน

สามารถนำมาแก้ปัญหาได้

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

การเตรียมพร้อมสำหรับภัยทางธรรมชาติและการตอบสนอง

บทเรียน:

พายุเฮอริเคน / พายุไต้ฝุ่น

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กๆ สามารถบอกถึงการกระทำตัวให้ปลอดภัย ในขณะที่เกิดพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่นได้เป็นอย่างดี

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ไม่ต้องใช้อุปกรณ์อะไรเลย

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมหรือจัดทำ:

1. อ่านทั้งบทเรียนให้จบ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องใช้ทั้งหมด
3. ให้มองหาที่ปลอดภัยที่อยู่ในชุมชนของตนเอง เพื่อเป็นที่หลบภัย เมื่อได้รับข่าวว่าจะเกิดพายุเฮอริเคนหรือไต้ฝุ่น ให้ครูเลือกสถานที่ที่คิดว่าเหมาะสมในสถานที่อาคารเรียน หรือสถานที่ใกล้เคียงเพื่อใช้สาธิตให้เด็กๆ ฝึกซ้อมวิธีการหลบภัย
4. ให้อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่พวกเขาจะรู้ว่า พระเจ้าทรงสถิตกับพวกเขาเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในภาวะการเกิดพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่น

ข้อสังเกตสำหรับครู

บทเรียนนี้ สามารถใช้อุปกรณ์ที่ใช้สอนตั้งแต่ในหลักสูตรปีที่หนึ่ง อาจจะปรับนำมาใช้แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ให้ถามเด็กๆ ว่า เคยรู้จักอุปกรณ์เหล่านี้ไหม? ให้เด็กๆ ที่รู้จักแล้วแนะนำเด็กใหม่ที่ยังไม่รู้จักรว่เกี่ยวกับเส้นทางหนีภัยจากพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่น

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ให้พูดกับเด็กๆ ว่า “เมื่อมีพายุฝนแล้วเธออยู่ข้างนอก จะเกิดอะไรขึ้น? แล้วเธอรู้สึกอย่างไร?”
เด็กๆ ก็จะพูดว่าจะเปียกฝน อาจจะได้ยินเสียงฟ้าร้อง หรือไม่ก็เห็นฟ้าแลบ จะรู้สึกว่ามีลมแรง
2. ให้ถามเด็กๆ อีกว่า “ใครเคยได้ยินเกี่ยวกับพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่นบ้างไหม?” ถ้าเด็กบอกว่าไม่รู้ซัก ให้ครูอธิบายว่าพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่น เป็นพายุฝนที่รุนแรงมาก ให้พูดถึงพายุเฮอริเคน หรือไต้ฝุ่นที่เกิดขึ้นในบริเวณที่ครูอยู่ให้เด็กๆ ฟัง

กิจกรรมการเรียนการสอน:

1. บางครั้งจะมีลมพัดเบาๆ ให้เด็กทำเสียงเป่าเบาๆ และโบกแขนไปมาช้าๆ เหมือนลมพัด
2. บางครั้งจะมีลมพัดแรง เราจะเรียกว่าวันที่มีลมแรง ให้เด็กๆ เคลื่อนแขนไปมาถี่ขึ้นและทำเสียงเป่าดังขึ้น
3. พื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำบางแห่ง จะเกิดลมพายุ และพายุนั้นจะพัดแรงมาก เราเรียกว่า พายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่น ให้นักเรียนเป่าแรงสุดๆ และเหวี่ยงแขนหมุนไปรอบๆ ระวังอย่าให้ถูกคนอื่นให้เป่าแรง และเหวี่ยงแขนออกไปกว้างๆ
4. ให้เรามาเล่นเกมสพายุเฮอริเคนกัน เราจะทำให้ห้องเรียนเต็มไปด้วยพายุ ให้แยกเด็กออกเป็นสามกลุ่ม
5. กลุ่มหนึ่งจะแสดงฟ้าร้อง และทำเสียงครืนๆ เหมือนเสียงฟ้าร้อง
6. อีกกลุ่มหนึ่งจะแสดงอาการฝนตก ให้แต่ละคนในกลุ่มเอามือสองข้างตบไปที่ต้นขาทั้งสอง จะทำให้เกิดเสียงเหมือนน้ำฝนกระทบพื้นดิน
7. ให้กลุ่มสุดท้ายแสดงอาการลมพัด และให้แต่ละคนในกลุ่มทำเสียงร้องโหยหวน เหมือนเสียงลมพัดในขณะที่เกิดพายุเฮอริเคนหรือไต้ฝุ่น
8. ให้เด็กแต่ละกลุ่มฝึกทำอาการที่กำหนดให้ เมื่อทุกกลุ่มซักซ้อมความเข้าใจกันเรียบร้อยแล้ว ให้ทั้งสามกลุ่มแสดงอาการของแต่ละกลุ่มในเวลาเดียวกันและพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะทำให้เกิดพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่นตามจินตนาการ
9. อ้าวที่นี่ ให้เรามาสมมติเหตุการณ์ว่า พายุเฮอริเคนกำลังจะมา เราจะอยู่ที่นี้ไม่ได้ถ้าพายุมาถึงจะมีสถานที่เพื่อหลบภัย ในชุมชนของเรา ให้ครูอธิบายถึงเหตุผลในการเลือกสถานที่นั้นๆ ว่าทำไมจึงมีความปลอดภัย? เพราะอะไร?
10. ให้พาเด็กๆ ไปในสถานที่ที่สมมุติที่ครูจัดเตรียมไว้ เมื่อไปถึงก็ให้อธิบายถึงสาเหตุของการเลือกสถานที่ว่าทำไมจึงเป็นที่ปลอดภัย ให้อ่านไปดูเหตุผลที่ได้อภิปรายไปแล้ว เกี่ยวกับความเสียหายหรือผลกระทบที่โลกรอบๆ ตัวเราได้รับเนื่องจากพายุเฮอริเคน

การสรุปบทเรียน:

1. ใครจะสามารถห้ามไม่ให้เกิดพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่นได้? ให้เวลาเด็กๆ อภิปรายแบ่งปันความคิดเห็น ซึ่ให้เด็กๆ ตระหนักว่า พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถควบคุมดินฟ้าอากาศได้
2. พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถควบคุมการกระทำของพายุ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องมีความไว้วางใจในพระเจ้า และอธิษฐานขอพระองค์ทรงช่วยเราที่จะเผชิญกับอันตรายต่างๆ ได้ พระคัมภีร์บอกเราว่า
พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา แม้ว่าในขณะที่เกิดพายุเฮอริเคนหรือพายุไต้ฝุ่นก็ตาม
3. นำเด็กๆ อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งเราเลย

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]